wiina pika puteliga püna, mul põlnd
aega miña, ja hing oli wõta, lamba
tal oli tapa.

Mõistatused.

1. Hait jui maakesi, jaome kitsi
jees. Je on. Mesipuu. 2. Laud taulab
perre jõib. Emis imetab põrsaid.
3. Seest püsu wiirulene pealt walla
karwaline. j. o. Sibulas. 4. Lipitud ja
kapitud ilma näcka pirtmata j. o.
kapsa pea. 5. Ees püsanse nahk müüakse
ilusa kõlwa koerudega. j. o. Kanab.
6. Pisem kui hüül pesa änam annab
ees kui suuringa kocal. j. o. Kõrvikud
7 Liha laitas leem wardas. j. o. Mees.
lodjakus. 8 Mees künab õõd ja pääcõ
wõgu taga tundmata. j. o. Lodjapüss
põit. 9. Mees läheb metsa nimb jalgo
perse peal. j. o. Harjagas.

Epras jel. 27 (2X) mal Mail 1890 aastal.

See oli aastal 1888. Kui minu
wana isa ales elas, kuna ta
püs 75 aastane oli, tema nääkis
nõnda. Kui tema noorel põl-
wel Wastemoisas haidames
oli olnud, püs oli mõisas niisugu-
ne häda halnud kes tulihäñas
ja tuulispajas oli käinud.
Ühel pääwal oli härra kubs
ja henese juure kutsund ja
oli kubjale rääkind et home
lähme tulihänas ja lähme
Tallinaft niju otsma, ~~oti~~ ja püs
oli ära õpetanud kudas ta püsi
rääkima, ja seda oli kõwasti
keelnud mitte Jumala jõna
nimetata, kubjas oli ka
kubard kelk nii teha,